

LIBURNI I LEGENDE

Prvi poznati stanovnici ovog područja bili su Liburni, pripadnici jednog od ilirskih plemena po kojima je ovaj kraj prozvan Liburnija. Liburni su živjeli na prostoru od rijeke Raše u Istri do rijeke Krke u Dalmaciji i bili su glavni nosioci pomorske tradicije na širem području Jadrana već od 12. Stoljeća prije Krista. Povijest ih pamti kao vrsne brodograditelje i gusare. O kvaliteti njihovih brodova, i to prije svega bojnih, govori činjenica da su osnovni tip njihove bojne brzoplovke u potpunosti preuzeli Rimljani, stvorivši poznatu ratnu lađu, čuvenu "liburnu". Koliko je takvih brzoplovki bilo u moćnoj liburnijskoj floti, koliko ih je plovilo vodama Jadrana dok njime nije zagospodario još moćniji Rim, vjerojatno će nam ostati vječna tajna. A i povijest ovog kraja prepuna je tajni, legendi i mitova prošlosti.

U povijest on ulazi mitskom pričom o Zlatnom runu, legendi o potrazi za mudroču. Vođa Argonauta Jazon željan slave odlučio je kralju Ejatau na Crnom moru oduzeti zlatno runo koje je čuvao zmaj. To mu je lukavstvom i uspjelo uz pomoć kraljeve kćeri, čarobnice Medeje koja se u Jazona smrtno zaljubila. Da bi izbjegli kraljevu osvetu, Medeja, Jazon i njegova družina Argonauta brodom Argo bježe pred kraljevim sinom Aspiritom.

Prve je Argonaute doveo na Jadran "preko rijeke Ister koja utječe u Jadransko more" pisac "Argonautike" Apolonije Rodijski, knjižničar u Aleksandriji čije su navode kasnije preuzeli Strabon, Diodor i drugi. Nakon što je potjera sustigla otmičare Medeja je prijevarom namamila na pregovore brata Apsirita kojeg Jazon iz potaje ubija. Medeja rasiječe mrtvog brata i dijelove tijela pobaca u more da bi potjeru zaokupila njihovim skupljanjem. Međutim, razbacani dijelovi Apsiritova tijela pretvore se u otoke koji su prozvani Apsiritovi otoci - odnosno Apsyrtides, kako ih davno nazivahu grčki moreplovci. Danas su to Kvarnerski otoci - Cres, Lošinj, Krk - što plutaju pred Lovranom u plavetnilu Kvarnerskog zaljeva.

Neugasla legenda koja se tijekom stoljeća i tisućljeća nadopunjavala i prema prilikama interpretirala, nadalje kazuje da se čarobnica Medeja skrivala na području Lovranščine pod Učkom gorom uz jednu od najljepših jadranskih plaža koja je po Medeji prozvana Medveja, a vode koje s Učke gore podzemnim potocima teku u more i izviru u obliku vrulja Medejine su suze kojima oplakuje svoje zločine.